

שטרנפלד, משה

בן צבי וחיה. נולד ביום ד' באלול תש"ו (31.8.1946) בפרנקפורט על נהר מיין אשר בגרמניה. בהיות משה בן שנתיים בסוף שנת 1948 עלתה המשפחה לארץ והתיישבה ביפו. לאחר ארבע שנים עברה המשפחה לירושלים שם סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "דורש ציון". שנה אחת למד לאחר-מכן בבית-הספר התיכון המקצועי ברד"ס. הוא היה תלמיד מצויין וזכה לציונים גבוהים ובזכות אלה קיבל סטיפנדיה בבית-

הספר התיכון של ערב "גבע". בערבים למד ובשעות-הבוקר עבד ב"בנק ישראל" כדי לעזור בפרנסת-המשפחה. בעודנו צעיר השתייך לתנועת "בני-עקיבא" אשר בה התבלט בידידותו לחבריו, בחוש ההומור ובאינטליגנציה שלו הגבוהה. אהבה עזה נודעה ממנו לארץ בכלל ולירושלים בפרט. עוד כשהיה בכיתה א', בזמן שהוריו התכוונו להגר לזמן-מה לחוץ-לארץ, הודיע להם כי אם הם רוצים לנסוע — יסעו בלעדיו. כחבר בימק"א עסק בכדורסל, בכדורגל ובמיוחד אהב את השחייה. כן התעניין בספרות, בתיאטרון ובמוסיקה. אהב לבקר בקונצרטים ובתערובות שונות — ובכל שטח התעניין באופן יסודי. באוגוסט 1964 גויס לצה"ל והתנדב לחיל-הצנחנים. השירות בחיל זה נראה לו סבעי ביותר וכן היה נוהג לומר: "אם כל אחד יחפש לו ג'וב קל, לא יהיו צנחנים. והם — הצנחנים — חייבים להיות מתנדבים וחיילים מעולים!". משה עבר קורס של מפקדי-כיתות וגם קורסים נוספים בצבא ובאחד מגדודי הצנחנים שירת ביחידת מ"ב בצוות תותח ללא-רתע. כן השתתף באחת מפעולות-התגמול נגד ירדן (הידועה בשם "ליל המשאבות") וגם היה בכוח החילוץ שהיה בקלקיליה. לזכותו נרשמו בפנקס הצניחות שלו שלוש צניחות ביום ובלילה. לאחר ששוחרר מן הצבא החל לעבוד בבית-מסחר לחוטים "ירושלמי" וחסך כספים ללמודי הכלכלה באוניברסיטה העברית. מדי פעם היה יוצא לשירות-מילואים ואף בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא לדגל — ובקרוב שנערך בשכונה האמריקאית בירושלים הבירה נפל; זה היה ביום השלישי לקרבות-המלחמה, הוא כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בספר "מאירות גברו" בהוצאת מפקדת הצנחנים הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.